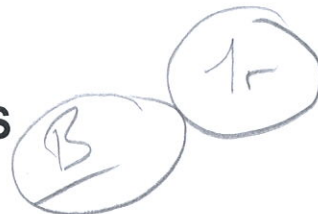

CAT A fins 4º

EL PELUIX I EL MÓN DE LES JOGUINES

Hi havia una vegada en un dia gelat, una nena amb els ulls blaus i el cabell pèl roig. Ella estava dormint i quan es va despertar es va recordar de que havia vingut el Pare Nicolau. Es va aixecar del llit i va anar corrents cap al menjador, i va obrir un regal. Dins del regal hi havia un ós de peluix. Després d'obrir el regal, va anar de seguida cap a l'habitació, se'l va mirar un moment i es va tornar a gitar amb el mòbil a les mans.

Al dia següent es va posar a jugar a l'ordinador, i al cap d'una estona sent:

- Berta! Berta!

La nena es va girar cap a la veu, i va veure que qui l'estava cridant era l'ós de peluix que li havien regalat la nit anterior. La Berta, no s'ho podia creure! L'ós de peluix l'estava cridant i li estava demanant ajuda! Ella finalment va poder sortir de la sorpresa i li va contestar:

- En què et puc ajudar, peluix?

L'ós li va respondre:

- M'has d'ajudar a salvar el món de les joguines, però tu sola no podràs, necessitem més nens.

La Berta es va quedar pensant per un moment i de sobte va tenir una gran idea, va trucar de seguida a totes les seves amigues i amics, els quals devien estar molt ocupats parlant i jugant amb els seus mòbils.

Tot i estar molts distrets amb els mòbils van respondre de seguida la crida de la Berta, i van anar arribant d'un en un a casa seva per posar-se a jugar tots plegats.

Vam passar tota la tarda jugant a cavallers, a princeses, a la oca, als playmobils i les barbies, fins i tot a botiguers i cuiners amb totes les joguines de la Berta que feia tant de temps que no tocava. Tots s'ho estaven passant d'allò més bé. La tarda se'ls

va passar volant i van haver de tornar cap a casa, abans però, un per un al marxar li deien a la Berta:

- Moltíssimes gràcies Berta, ja no recordàvem el que era jugar!!

La Berta també estava sorpresa de lo bé que havien passat la tarda tots, no recordava el temps que feia que no jugaven junts.

Quan van tornar a estar sols, l'ós de peluix i la Berta, aquest li va dir:

- Berta, moltíssimes gràcies! M'has ajudat a salvar el món de les joguines! El món que sempre ha fet tant feliços a tots els nens i nenes , i que poc a poc tots semblen haver-lo oblidat.

La Berta estava molt contenta per haver pogut ajudar a l'ós i a partir d'aquell dia, cada tarda , quedava amb els amics per jugar i divertir-se força. El joc començava sempre de la mateixa manera: catacric, catacrac! El món de les joguines s'ha salvat! Així que ara, agafa la teva joguina i posa't a..... JUGAR!